

yderst behageligt en varm Sommerdag at tage en lille Middags-slummer i Skyggen af et Skovhegn, ved Bredden af et køligt skvulpende Vand . . . især naar det ikke er altfor langt fra et Sted, hvor man ogsaa kan faa Vand paa Maskine. Men for de saakaldte højere Naturnydelser mangler jeg desværre al Sans . . . al Sans! Jeg skammer mig ved at tilstaa det; men troer De f. Eks., at det igaar var mig muligt at drive mig op til nogen nævneværdig Begejstring for det sikkert højst poetiske Regnvejr? Jeg saae kun, at det øsregnede, da jeg stod op, at det plaskregnede, da vi spiste Frokost, og at det ved Middagstid var et saadant Skybrud, at Vandet styrtede spandevise gennem Skorstenen ned i Suppegryden . . . at dømme efter Suppens Smag i hvert Fald.“

„Ganske som jeg!“ istemte Frøken Ragnhild med forceret Livlighed. „Pastor Petersen og jeg er i det hele forbavsende enige. Dersom jeg sad Dem lidt nærmere, Hr. Pastor, vilde jeg række Dem min Haand!“

Paa Paterens Ansigt bredte der sig et lystigt Smil. Han rejste sig op og gik hen og kyssede galant den yderste Spids af Frk. Ragnhilds behandskede Haand.

„Hvor artigt!“ sagde hun og blev lidt rød.

Emanuels Øjne begyndte atter at vandre iagttagende frem og tilbage imellem dem; Fru Betty derimod blev lidt forlegen og gav sig pludselig til at sysle med sit Haandarbejde.

„Som sagt, Frue,“ fortsatte Pateren, da han atter var kommen tilsæde. „Jeg er kun et stakkels prosaisk Menneske, der trænger til vor lyrisk bevægede Tids Overbærenhed. Min stakkels fattige Aand er altfor tung til at svinge sig op i de Regioner, hvor min ærede Samtid udfolder saa forbavsende Præstationer i den højere og højeste og aldrig forhen her paa Pladsen sete Luftgymnastik. Jeg maa nøjes med i Beskedenhed at være en oprigtig beundrende Tilskuer! . . . Jeg kommer forresten derved til at tænke paa, hvad Dagens Blade fortæller, at der med det første skal afholdes et storartet Møde derinde paa den celebre Højskole. Hvad siger egentlig De, Hr. Pastor Hansted, om Deres forhenværende Meningsfæller? Ikkesandt? Det er i hvert Fald en ganske kvik Ide, saadan med visse Aars Mellemlum at